

สาสน์จากสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอที่ 14

เนื่องในโอกาสวันเยาวชนโลก ครั้งที่ 40

วันที่ 23 พฤศจิกายน ค.ศ. 2025

“ท่านทั้งหลายก็จะเป็นพยานให้เราด้วย เพราะท่านอยู่กับเรามาตั้งแต่แรกแล้ว” (ยห 15:27)

ลูก ๆ เยาวชนที่รักทุกคน,

เมื่อฟอริเริ่มเขียนสารฉบับแรกนี้ถึงพวกลูก พ่อขอกล่าวคำว่า ขอขอบคุณ! ขอขอบคุณสำหรับความชื่นชมยินดีที่พวกลูกได้นำมาสู่กรุงโรมเมื่อมาร่วมงานเฉลิมฉลองปีศักดิ์สิทธิ์ (Jubilee) และขอขอบคุณเยาวชนทั่วโลกที่ได้ร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพวกเราผ่านทางกรภาวนา มันช่างเป็นช่วงเวลาอันมีค่ายิ่งในการฟื้นฟูความศรัทธาอันแรงกล้าในความเชื่อ และแบ่งปันความหวังที่ลุกโชนอยู่ในดวงใจของเรา! พ่อหวังว่าปีศักดิ์สิทธิ์นี้จะไม่เป็นเพียง กิจกรรมพิเศษ แต่จะเป็นอีกก้าวหนึ่งในชีวิตคริสตชนของพวกลูก และเป็นแรงบันดาลใจที่เข้มแข็งให้พวกลูกยืนหยัดเป็นพยานแห่งความเชื่อ

จิตตารมณ์เดียวกันนี้เป็นหัวใจของการเฉลิมฉลองวันเยาวชนโลกในครั้งต่อไป ซึ่งพวกเราจะร่วมฉลองกันในวันที่ 23 พฤศจิกายน ซึ่งเป็นวันสมโภชพระเยซูคริสตเจ้ากษัตริย์แห่งสากลจักรวาล ภายใต้หัวข้อว่า **“ท่านทั้งหลายก็จะเป็นพยานให้เราด้วย เพราะท่านอยู่กับเรามาตั้งแต่แรกแล้ว” (ยห 15:27)** ในฐานะผู้แสวงบุญแห่งความหวัง โดยอาศัยฤทธานุภาพของพระจิตเจ้า พวกเราจะเตรียมตนเองให้พร้อมที่จะเป็นพยานที่กล้าหาญของพระคริสตเจ้า ขอให้พวกเราพร้อมกันเริ่มต้นการเดินทางที่จะนำเราไปสู่การเฉลิมฉลองวันเยาวชนโลกที่กรุงโซลในปี ค.ศ. 2027 (WYD Seoul 2027) โดยมีสิ่งสำคัญสองประการที่พ่ออยากเน้นย้ำในการเป็นพยาน คือ มิตรภาพของเรากับพระเยซู ซึ่งเราได้รับมาเป็นดังของขวัญจากพระเจ้า และการอุทิศตนเองที่จะเป็นผู้สร้างสันติในสังคม

มิตรแท้ จึงเป็นพยาน

การเป็นพยานของคริสตชนเกิดขึ้นจากมิตรภาพกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงถูกตรึงกางเขนและทรงกลับคืนพระชนมชีพเพื่อความรอดพ้นของมนุษย์ทุกคน การเป็นพยานนี้ไม่ใช่การเผยแพร่อุดมการณ์ทางความคิด หากแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงภายในใจอย่างแท้จริงและเป็นการตระหนักรู้ทางสังคม (social awareness) พระเยซูทรงเลือกที่จะเรียกศิษย์ของพระองค์ว่า “มิตรสหาย” พระองค์ทรงเปิดเผยพระอาณาจักรของพระเจ้าแก่พวกเขา ทรงเรียกให้พวกเขาอยู่กับพระองค์ กลายเป็นชุมชนของพระองค์ และทรงส่งพวกเขาออกไปประกาศข่าวดี (เทียบ ยห 15:15, 27) ดังนั้น เมื่อพระเยซูตรัสว่า “จงเป็นพยานให้เรา” พระองค์กำลังยืนยันว่า พระองค์ทรงมองพวกเราว่าเป็นมิตรสหายของพระองค์

พระองค์เท่านั้นที่รู้จักพวกเราอย่างถ่องแท้และรู้เหตุผลของการดำรงอยู่ของเรา เยาวชนทั้งหลาย พระเยซูทรงรู้ถึงหัวใจของพวกคุณ ความไม่พอใจต่อการเลือกปฏิบัติและความอยุติธรรม ความกระหายใคร่รู้ในความจริงและความงาม ความปรารถนาในความยินดีและสันติ อาศัยมิตรภาพของพระองค์ต่อพวกคุณ พระองค์ทรงฟัง ทรงปลุกใจและทรงชี้นำพวกคุณ โดยทรงเรียกพวกคุณแต่ละคนให้ดำเนินชีวิตใหม่ในพระองค์

สายพระเนตรของพระเยซูเจ้าผู้ทรงรู้ทุกสิ่ง ไม่ทรงปรารถนาสิ่งใดจากเรานอกจากความดี (เทียบ มก 10:21) พระองค์ไม่ได้เรียกเราให้เป็นเพียงผู้รับใช้ หรือ “นักเคลื่อนไหว” ทางการเมือง แต่ทรงเรียกให้เราอยู่กับพระองค์ในฐานะมิตรสหาย เพื่อชีวิตของพวกเราจะได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ และจากมิตรภาพอัน สดใหม่และเปี่ยมด้วยความยินดีนี้เอง การเป็นพยานจึงเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ มิตรภาพเช่นนี้เป็นสิ่งพิเศษยิ่ง เพราะนำพาพวกเราสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า เป็นมิตรภาพที่ซื่อสัตย์และมั่นคง ช่วยให้เราค้นพบศักดิ์ศรีของตนเองและของผู้อื่น และเป็นมิตรภาพนิรันดร์ที่ความตายไม่อาจทำลายได้ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงถูกตรึงกางเขนและทรงกลับคืนพระชนม์เป็นต้นกำเนิดของมิตรภาพนี้

ลองพิจารณาสິงที่อัครสาวกยอห์นกล่าวไว้ตอนท้ายของพระวรสารเล่มที่สี่ว่า “นี่คือศิษย์ที่เป็นพยานถึงเรื่องราวเหล่านี้ และเขียนบันทึกไว้ พวกเราว่าคำพยานของเขานั้นเป็นความจริง” (ยน 21:24) เรื่องราวทั้งสี่ก่อนหน้านั้นถูกสรุปไว้ว่าเป็น “คำพยาน” (testimony) ที่เต็มไปด้วยความสำนึกในพระคุณและความอัศจรรย์ใจ จากศิษย์คนหนึ่งที่ไม่เคยเปิดเผยชื่อของตน แต่เรียกตนเองว่า “ศิษย์ที่พระเยซูทรงรัก” ชื่อเรียกนี้สะท้อนถึงความสัมพันธ์ ไม่ใช่ชื่อของบุคคล แต่เป็นคำพยานถึงสายสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระคริสตเจ้า สิ่งนี้เองคือสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับยอห์น การเป็นศิษย์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าและรู้สึกถึงความรักที่ได้รับจากพระองค์ เราจึงเข้าใจได้ว่าการเป็นพยานของคริสตชนเป็นผลมาจากความสัมพันธ์แห่งความเชื่อและความรักกับพระเยซูเจ้า ซึ่งเราได้พบความรอดพ้นของชีวิตในพระองค์ สิ่งที่อัครสาวกยอห์นเขียนนั้นยังหมายถึงพวกคุณ ๆ เยาวชนที่รักด้วย พวกคุณได้รับการเชื่อเชิญจากพระคริสตเจ้าให้ติดตามพระองค์ ให้อยู่ใกล้พระองค์ ฟังเสียงหัวใจของพระองค์ และมีส่วนร่วมในชีวิตของพระองค์ อย่างใกล้ชิด! พวกคุณแต่ละคนเป็น “ศิษย์ที่พระองค์ทรงรัก” และจากความรักนี้เอง ความยินดีแห่งการเป็นพยานก็ได้เกิดขึ้น

อีกหนึ่งตัวอย่างของพยานผู้กล้าหาญในพระวรสาร คือ ยอห์นผู้ประคบพิธีล้าง ผู้ซึ่งมา “เพื่อเป็นพยานถึงแสงสว่าง เพื่อว่าทุกคนจะได้เชื่อโดยอาศัยเขา” (ยน 1:7) แม้เขาจะเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมนิยมในหมู่ประชาชน แต่เขาก็รู้ว่าตนเองเป็นเพียง “เสียงหนึ่ง” ที่ชี้ไปยังพระผู้ไถ่ เมื่อท่านกล่าวว่า “นี่คือลูกแกะของพระเจ้า” (ยน 1:36) แบบอย่างของยอห์นผู้ประคบพิธีล้างเตือนพวกเราว่า พยานที่แท้จริงไม่แสวงหาการอยู่ในจุดศูนย์กลางของความสนใจ หรือผูกมัดผู้ติดตามให้ยึดติดกับตนเอง พยานที่แท้จริงคือผู้ที่ถ่อมตน และมีอิสระภาพภายใน โดยเฉพาะอิสระภาพจากตนเอง คือปลอดจากความหลง

คิดว่าตนต้องเป็นจุดสนใจของทุกคน ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงเป็นอิสระที่จะฟัง ทำความเข้าใจ และกล้าที่จะพูดความจริงต่อหน้าทุกคน แม้ต่อหน้าผู้มีอำนาจ จากยอห์น บัปติสต์ พวกเขาเรียนรู้ได้ว่าการเป็นพยานของคริสตชนไม่ใช่การประกาศตัวเราเอง หรือการยกย่องชีวิตฝ่ายจิต สติปัญญา หรือศีลธรรมของตนเอง แต่การเป็นพยานที่แท้จริง คือการจดจำได้และชี้ไปยังพระเยซูเจ้าเมื่อพระองค์ปรากฏมา เพราะพระองค์เท่านั้นที่ทรงเป็นผู้ช่วยให้รอด ยอห์นจดจำพระองค์ได้ท่ามกลางเหล่าคนบาป ทรงจุ่มตัวอยู่ในความเป็นมนุษย์ร่วมกับเราทั้งหลาย ในเรื่องนี้ **สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส** ได้ทรงย้ำไว้บ่อยครั้งว่า “หากเราไม่กล้าออกจากตัวเอง และพื้นที่ปลอดภัย (comfort zones) ของเรา ถ้าเราไม่กล้าเข้าไปหาผู้ยากไร้และผู้ที่ยากจนกว่าตนเอง ถูกกีดกันออกจากพระอาณาจักรของพระเจ้า เราจะไม่อาจพบพระคริสตเจ้าและเป็นพยานถึงพระองค์ได้เลย” เมื่อเราเปิดตนเองไว้ เราจะสูญเสียความชื่นชมยินดีอันอ่อนโยนของการได้รับการประกาศข่าวดี และผู้ประกาศข่าวดีให้ผู้อื่น

บรรดามิตรสหายที่รัก พ่อขอเชิญพวกคุณให้ลองค้นหาบรรดา “มิตรสหายและพยานของพระเยซู” ในพระคัมภีร์ เมื่อพวกคุณอ่านพระวรสาร พวกคุณจะเห็นว่า ทุกคนที่ได้อธิษฐานต่อพระองค์อย่างแท้จริงต่างค้นพบความหมายที่แท้ของชีวิตผ่านความสัมพันธ์อันมีชีวิตชีวาที่แท้จริงกับพระคริสตเจ้า

แท้จริงแล้ว คำถามลึก ๆ ในหัวใจของพวกเราจะไม่ถูกรับฟังหรือตอบกลับโดยการเลื่อนหน้าจอโทรศัพท์มือถืออย่างไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งเป็นเพียงสิ่งดึงดูดความสนใจของเราไว้ แต่กลับทิ้งให้ใจเรawangเปล่าและเหนื่อยล้า การค้นหาความหมายของชีวิตจะไม่เกิดผล หากเรายังคงปิดกั้นตัวเองอยู่ในขอบเขตแคบ ๆ ของตนเอง การเติมเต็มความปรารถนาอันแท้จริงในหัวใจของเราจะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อเราก้าวที่จะก้าวออกไปจากตัวเอง เพื่อพบพระคริสตเจ้าและเพื่อนมนุษย์ของเรา

ผู้เป็นพยาน จึงเป็นธรรมชาติ

ด้วยเหตุนี้ เยาวชนที่รัก อาศัยความช่วยเหลือของพระจิตเจ้า พวกคุณสามารถกลายเป็นธรรมชาติของพระคริสตเจ้าในโลกนี้ได้ หลายคนในวัยเดียวกันกับคุณต้องเผชิญกับความรุนแรง ถูกบังคับให้ถืออาวุธ ถูกแยกจากครอบครัวอันเป็นที่รัก ถูกผลักไสและต้องอพยพ หรือหลบหนี หลายคนขาดโอกาสทางการศึกษาและสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานในชีวิต ทุกคนมีส่วนร่วมไปกับพวกคุณในความแสวงหาความหมายของชีวิต ความไม่มั่นคง ความกดดันทางสังคมและการทำงาน ความยากลำบากในการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว ความรู้สึกเจ็บปวดจากการขาดโอกาส และบางครั้งก็ต้องทนทุกข์จากความผิดพลาดในอดีต พวกคุณสามารถยืนอยู่เคียงข้างพวกเขาได้ เดินไปพร้อมกับพวกเขาได้ และแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าในองค์พระเยซูคริสตเจ้าทรงอยู่ใกล้ชิดกับทุกคน ดังที่ **สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส** มักตรัสว่า “พระคริสตเจ้าทรงแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นความใกล้ชิด ความเมตตากรุณา และความรักอันอ่อนโยน” (สมณสาส์น *Dilexit nos*, ข้อ 35)

แน่นอนว่า การเป็นพยานไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอไป ในพระวรสาร เรามักเห็นความตึงเครียดระหว่างการยอมรับและการปฏิเสธพระเยซูเจ้า “แสงสว่างส่องในความมืด และความมืดชนะแสงสว่างนั้นได้” (ยอห์น 1:5) ในทำนองเดียวกัน ศิษย์ผู้เป็นพยานก็ต้องเผชิญกับการถูกปฏิเสธโดยตรง หรือแม้แต่ได้รับการต่อต้านอย่างรุนแรง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงไม่ปิดบังความจริงอันเจ็บปวดนี้เลย พระองค์ตรัสว่า “ถ้าเขาเบียดเบียนข่มเหงเรา เขาก็จะเบียดเบียนข่มเหงท่านทั้งหลายด้วย” (ยอห์น 15:20) แต่ถึงกระนั้น สถานการณ์เช่นนี้ก็กลับกลายเป็นโอกาสที่จะปฏิบัติตามพระบัญญัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้า ที่กล่าวว่า “จงรักศรัทธา จงอธิษฐานภาวนาให้ผู้ที่เบียดเบียนท่าน” (มธ 5:44) นี่คือนิสัยที่บรรดามรณสักขีได้กระทำ ตั้งแต่สมัยแรกๆ ของพระศาสนจักร

ลูก ๆ เยวชนที่รัก เรื่องราวนี้มีใช้เป็นเพียงอดีตเท่านั้น ในทุกวันนี้ หลายพื้นที่ทั่วโลก คริสตชนและผู้มีน้ำใจดีต้องทนทุกข์จากการถูกเบียดเบียน การโกหกหลอกลวง และความรุนแรง บางทีพวกเขาเองอาจเคยผ่านประสบการณ์อันเจ็บปวดเช่นนี้ และอาจเคยถูกล่อลวงให้ตอบโต้ด้วยสัญชาตญาณ โดยวางตนเองให้อยู่ในระดับเดียวกับบุคคลที่ปฏิเสธลูกด้วยท่าทีโกรธเคืองหรือก้าวร้าว แต่ขอให้พวกเราระลึกถึงคำแนะนำอันชาญฉลาดของท่านนักบุญเปาโลที่ว่า “อย่าให้ความชั่วเอาชนะท่าน แต่จงชนะความชั่วด้วยความดี” (รม 12:21)

ดังนั้น จงอย่าท้อถอยเลย — จงดำเนินชีวิตด้วยความหวังเช่นเดียวกับบรรดานักบุญทั้งหลาย ผู้ที่ได้รับการเรียกให้ยืนหยัดต่อสู้อย่างมั่นคง แม้ต้องเผชิญกับอุปสรรคและความยากลำบากก็ตาม

ภราดรภาพ คือสายสัมพันธ์แห่งสันติ

จากมิตรภาพกับพระคริสตเจ้า ซึ่งเป็นของประทานจากพระจิตเจ้าที่สถิตอยู่ในเรา เกิดเป็นหนทางชีวิตที่มีลักษณะของภราดรภาพ เยวชนที่ได้พบกับพระคริสตเจ้าจะนำ “ความอบอุ่น” และ “รสชาติ” แห่งความเป็นพี่น้องไปทุกที่ที่เขาไป และทุกคนที่ได้สัมผัสกับเขาจะถูกรับเข้าสู่มิติใหม่ที่ลึกซึ้ง มิติที่เต็มไปด้วยความใกล้ชิดอย่างเสียสละ ความเมตตากรุณาอย่างจริงใจ และความอ่อนโยนอย่างแท้จริง พระจิตเจ้าทรงเปิดดวงตาใหม่ให้เรา มองเห็นเพื่อนมนุษย์ในมุมมองใหม่ ในคนอื่นเหล่านั้น มีพี่น้องของเราอยู่!

คำพยานแห่งความเป็นพี่น้องและสันติ ซึ่งเกิดจากมิตรภาพกับพระคริสตเจ้าที่ปลุกเร้าในใจเรานั้น ช่วยให้เราสลัดทิ้งความเฉยเมยและความเกียจคร้านทางจิตวิญญาณ มันช่วยให้เราก้าวข้ามความคิดแคบ ๆ และความหวาดระแวง และยังช่วยสร้างสายสัมพันธ์ระหว่างพวกเราทุกคน กระตุ้นให้เราทำงานร่วมกันตั้งแต่กิจกรรมอาสาสมัคร ไปจนถึง “การเมืองภาคประชาสังคม” (political charity) เพื่อสร้างเงื่อนไขใหม่แห่งชีวิตที่ดีขึ้นสำหรับทุกคน อย่าตามคนที่ใช้ถ้อยคำแห่งความเชื่อเพื่อแบ่งแยกผู้อื่น แต่จงร่วมมือกันสร้างหนทางใหม่เพื่อลบล้างความเกลียดชัง และฟื้นฟูความปรองดองในชุมชนที่

แตกแยกและถูกกดขี่เพื่อจุดประสงค์นั้น มิตรสหายที่รักเอ๋ย ขอให้พวกเราฟังเสียงของพระเจ้าที่อยู่ในใจเรา และเอาชนะความเห็นแก่ตัวของตนเอง กลายเป็นช่างฝีมือแห่งสันติ (artisans of peace) ที่มีชีวิตชีวา สันติภาพนั้นเป็นของประทานจากองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ (เทียบ ยน 20:19) จะปรากฏให้โลกเห็นได้จริงผ่านคำพยานร่วมกันของผู้ที่มีพระจิตของพระองค์สถิตในหัวใจ

ลูก ๆ เยวชนที่รัก ในท่ามกลางความทุกข์และความหวังของโลกนี้ ขอให้พวกเราเฟื่องฟูสายตา แฉกไปยังพระเยซูเจ้า ขณะที่พระองค์กำลังสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน พระองค์ได้ทรงมอบพระนางมารีย์พรหมจารี ให้เป็นมารดาของยอห์น และทรงมอบยอห์นให้เป็นบุตรของนาง ของประทานแห่งความรัก สุดท้ายนี้เป็นของขวัญสำหรับศิษย์ทุกคน และสำหรับพวกเราทุกคนด้วย พ่อขอเชิญชวนพวกลูกได้ต้อนรับสายสัมพันธ์อันศักดิ์สิทธิ์กับพระแม่มารีย์ ผู้เป็นมารดาเปี่ยมด้วยความรักเมตตาและความเข้าใจ และให้ปมเพาะความสัมพันธ์นี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านการสวดสวดสายประคำ เพื่อว่าในทุกสถานการณ์ของชีวิต พวกเราจะได้สัมผัสว่ามีได้อยู่ลำพัง เพราะในฐานะบุตร เราได้รับความรัก การให้อภัย และกำลังใจจากพระเจ้าเสมอ **จงเป็นพยานถึงสิ่งนี้ด้วยความยินดีเถิด!**

จากนครวาติกัน วันที่ 7 ตุลาคม ค.ศ. 2025

โอกาสระลึกถึงพระนางมารีย์พรหมจารีแห่งสายประคำศักดิ์สิทธิ์

พระสันตะปาปาเลโอที่ 14